

SOTA JA VÄLIAIKAINEN HALLITUS

...Sittenkin olemme pakottaneet Väliaikaisen hallituksen kieltäytymään aluevaltauksista.

Taurian palatsissa huhtikuun 4 p:nä pidetystä J. Steklovin puheesta.

...Suhtauduttakoon tunnukseen „rauha ilman aluevaltauksia” miten tahansa, ei kuitenkaan voida olla huomioonottamatta kaikkien liittolaisten tunnustamia periaatteita...

P. Miljukovin puheesta („Retsh” huhtikuun 11 piltä).

Askel askelelta Väliaikaisen hallituksen johtomiehet paljastavat todellisen politiikkansa sodan suhteen. Jo surullisen kuuluisassa Väliaikaisen hallituksen deklaraatiossa⁵¹ sanottiin rinnan näennäisen aluevaltauksista „kieltäytymisen” kanssa, että „meidän” sopimuksemme Englannin ja Ranskan hallitusten kanssa jäävät voimaan. Parin viikon kuluttua saimme „Retshistä”, ulkoasiainministeri hra Miljukovin äänenkannattajasta, lukea:

MILJUKOVIN LAUSUNTO

Moskovassa ollessaan ulkoasiainministeri P. N. Miljukov esitti kansanvapauden puolueen jäsenten kokouksessa seuraavan lausunnon:

Väliaikaisen hallituksen deklaraatio sodan päämääristä ei sisällä rauhanehjoja, vaan ainoastaan yleiset periaatteet, jotka liittolaismaidemme valtiomiehet ovat jo ennen useampaan otteeseen julistaneet. Rauhan ehdot voidaan laatia vain yhteisymmärryksessä liittolaistemme kanssa Lontoon konvention pohjalla. Suhtauduttakoon tunnukseen „rauha ilman aluevaltauksia” miten tahansa, ei kuitenkaan voida olla huomioonottamatta kaikkien liittolaisten tunnustamia periaatteita Puolan ja Armenian yhdistämisestä, Itävallan slaavilaisten kansallisten pyrkimysten tyydyttämisestä. („Retsh” huhtikuun 11 (24) piltä 1917, № 83.)

Tämä ulkoasiainministeri Miljukovin lausunto julkaitaan varmasti kaikissa ulkomaisissa sanomalehdissä ja se

voimistaa sotaisaa mielialaa Saksassa. Miljukov auttaa Saksan imperialisteja lietsomaan shovinismia Saksassa, *Miljukov auttaa Vilhelm II käymään ryöstösotaa „loppuun asti”*.

Tarkastelkaamme hra Miljukovin lausuntoa. Väliaikaisen hallituksen deklaratio sodan päämääristä (se sama, jota J. Steklov harmillisen väärinkäsityksen vuoksi nimittää aluevaltauksista kieltäytymiseksi) ei sisällä — sanoo Miljukov — rauhanehtoja, vaan „ainoastaan *yleiset periaatteet*, jotka liittolaismaidemme valtiomiehet ovat jo ennen useampaan otteeseen julistaneet”. Tavalliselle kielelle käännettynä tämä merkitsee: aluevaltauksista kieltäytyminen on vain korulause, „yleisiä periaatteita”, sanoja, sanoja, sanoja. Näitä sanoja ovat ladelleet hyvin paljon myös „meidän” liittolaisemme. Todelliset „rauhan” ehdot sensijaan ovat jotain kokonaan toista.

Eräs valtiomies, ellemme erehdy, Bismarck, on sanonut: hyväksyä „*periaatteessa*” merkitsee diplomaattien kielessä hylätä *todellisuudessa*. Samoin Miljukovkin. „Periaatteessa” hän on aluevaltauksia vastaan, todellisuudessa hän on aluevaltausten kannalla, ja sen vuoksi hän puolustaa sotaa „loppuun asti”.

Korulauseet eivät vielä ole rauhanehtoja — sanoo meille hra Miljukov.

Minkälaisia ovat hänen rauhanehtonsa?

Nämä ehdot on osoitettu Lontoon konventiossa. Sen puoleen Miljukov kehottaakin meitä kääntymään.

Mutta kuka on solminut tuon konvention (sopimuksen)? Tsaari Nikolai II ja englantilaiset sekä ranskalaiset kapitalistit! Siis tsaarin koplan solmimat sopimukset jäävät voimaan. Siis me sodimme niiden ryöstösopimusten nimessä, jotka tsaarin kopla on solminut „liittolais”-pankkiirien kanssa.

Puolan ja Armenian valtaaminen, valtaukset Itävallassa (Konstantinopolista hra Miljukov tällä kertaa vaikenee) — siinä hra Miljukovin rauhanehtojen sisältö.

Mitä sanovat ulkoasiainministeri Miljukovin viimeisestä lausunnosta työläisten edustajain Neuvoston enemmistön johtajat? He rajoittuvat siihen, että „kontaktikomitean” nimessä tekevät „huomautuksen” Miljukoville hänen sanojensa johdosta... Mihin on joutunut se „Väliaikaisen hallituksen” kieltäytyminen „aluevaltauksista”, johon J. Steklov

ja N. Tshheidze „sittenkin” saivat tämän hallituksen suostumaan?

Venäjällä ei ole olemassa mitään kaksoisvaltaa. Työläisten edustajain Neuvosto vain toteuttaa hyvänsuopaista Väliaikaisen hallituksen valvontaa. Niin on sanonut, jos voidaan luottaa sanomalehtiselostuksiin, N. S. Tshheidze sotilaiden edustajakokouksessa Minskissä ⁵².

Näin pitkälle on menty tuon hyvänsuopaisen valvonnan ansiosta! Venäjän nimessä puhuvat yhä vielä henkilöt, jotka lietsovat sotaa. Työläisiä ja sotilaita ruokitaan yleisillä fraaseilla rauhasta ilman aluevaltauksia, mutta sala-vihkaa harjoitetaan politiikkaa, joka on edullista vain sodasta hyötyvälle miljonäärikoplalle.

Toverit työmiehet ja sotilaat! Lukekaa ja selittäkää kaikissa kokouksissa yllä esitettyä Miljukovin lausuntoa! Sanokaa, että te ette tahdo kuolla salaisten konventioiden (sopimusten) puolesta, joita tsaari Nikolai II on solminut ja jotka pysyvät pyhinä Miljukoville!

„Pravda” № 31,
huhtikuun 13 pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan